

International conference in partnership with the "Institute for Cultural Heritage and Archaeology" with the title: "The Ohrid School of Humanism from the Middle Ages to Today in Europe and the World"

PARTICIPANTS/SPEAKERS:

- Special address by Ahmed Aljarwan, President of the Global Council for Peace and Tolerance, from the United Arab Emirates
- Romano Prodi, Ex-Prime Minister of Italy and the EU
- Jean-Patrick Connerade – President of the European Academy of Sciences and Letters in London
- Ljuben Tevdovski, President of the Institute for Cultural Heritage and Archeology from Skopje
- Stéphane Braconnier – President of Panthéon Assas University 2, Sorbonne, Paris, France
- Ralitsa Ruseva - Art historian, Sofia-Bulgaria
- Sasha Goldman – Publicist from "Collegium International" Paris, France
- Riccardo Brizzi - Sociologist at the University of Bologna, Italy
- Elena Tabanova - Producer, Saint Petersburg, Russia
- Professor Fabrice D'Almeida - Panthéon Assas, Sorbonne - Paris, France
- Vida Ognjenovic - Director from Belgrade, Serbia
- Dr. Cedric Ouankapone – Bangui, Central African Republic
- Frédéric Fappani von Lothringen, President of the International Organization for the Integration of Youth, Paris.
- Isabel Cudell, Culturologist, Lisbon, Portugal

Prof. Dr. Ljuben Tevdovski

Проф. д-р Љубен Тевдовски

The Classical Narratives in the Byzanto-Slavic Cultural Transfers

Класичните наративи во Византиско-словенските културни преноси

Овој труд прави уникатна дополна кон обемната литература за улогата на класичното наследство во византискиот и општо-средновековниот контекст. Тој ги зумира овие глобални пораки на древната мудрост врз една специфична културна трансверзала која уште еднаш, како многу пати дотогаш, го обединува Медитеранот со континентот, а неретко ја нарекуваме византиско-словенски свет или комонвелт.

Токму преку таа призма делото на Свети Кирил и Методиј и Свети Климент Охридски се поставува врз универзалната македонска и медитеранска географија. Иако милениум подоцна, тоа зачекорува по истиот пат, кој Римјаните го нарекоа Виа Егнатија. Пат по кој врвеа и македонските кралски војски, и митовите за Орфеј, Дионис и Мида пред нив. Пат кој ги обединуваше Лихнид и Феникија, Епир и Анатолија, Арг Орестиски и Гордион, Рим и Константинопол со милениуми.

Тие трансцедентирања и пресоздавања на наративите, или мозаиците од нивните остатоци, се клучни не само за наследството, туку и за настанокот на народите и сите форми на идентитетот воопшто.